R. III. 1815

Serviciul-Mondial

Buletin internaţional de informaţii asupra problemei jidoveşti

APARE DE DOUA ORI PE LUNA IN 18 LIMBI
germană / engleză / franceză / rusă / ungară / spaniolă / română / olandeză / daneză
norvegiană / suedeză / sârbă / croată / bulgară / greacă / ucraineană / polonă / arabă

R 122 41

Nr. IV/13 — Editura în Frankfurt/Main — 1 Iulie 1943

K/0075

Cuprinsul:

1. Concepţia iudeo-bolşevică despre valoarea tratatelor. — 2. Planul infernal al iudaismului pentru subjugarea tuturor popoarelor neiudaice. — 3 Iudaismul şi lupta României pentru independenţa şi hotarele sale. — 4. Poporul turc faţă de parazitismul iudaic. — 5. Ştiri de pretutindeni.

Concepţia iudeo-bolşevică despre valoarea tratatelor

Ziarul „Daily Chronicle" din 12 Aprilie 1919 a dat publicităţii următorul fragment din discursul pe care l-a rostit Winston Churchill în ziua de 11 Aprilie 1919:

„Noi nu putem încheia nici un tratat cu bolşevicii. Trebue să facem o deosebire între dreptate şi nedreptate, între onoare şi trădare, între progres şi anarhie. De aceea repet: noi nu putem încheia nici un tratat cu bolşevicii!"

In timpul celor 25 de ani care au trecut dela rostirea acestor cuvinte, s'au schimbat multe; s'a schimbat înainte de toate însuşi actualul premier al Marei Britanii, care a înţeles să aleagă acum, ca să ne folosim de propriile sale cuvinte rostite la 11 Aprilie 1919, nedreptatea şi trădarea, căci el a săvârşit totuşi prin a încheia — împotriva convingerii sale — un tratat cu Uniunea Sovietelor, care chiar în cazul unei victorii a Aliaţilor nu poate decât să pecetluiască soarta Marei Britanii. Numai bolşevismul iudaic şi concepţia sa despre valoarea tratatelor n'a suferit nici o schimbare. Se ştie doar că regimul bolşevic se sprijină pe teroare şi lipsă completă de legalitate. Bolşevismul iudaic a subjugat cu forţa poparele Uniunii Sovietice şi le-a deposedat fără cruţare de bunurile lor. In ce priveşte politica sa externă, el a urmărit totdeauna bolşevizarea întregii lumi. Astfel sub acest raport bolşevismul iudaic nu e pentru iudaismul mondial decât un mijloc infernal de a ajunge la instaurarea dominaţiei sale mondiale.

Bolşevismul iudaic constitue deci încă dela începuturile sale o permanentă primejdie pentru lumea întreagă.

E un lucru prea bine cunoscut că bolşevicii n'au cruţat nici un mijloc pentru a ajunge la atingerea ţelurilor lor. Acolo unde folosirea forţei li se părea nepotrivită, n'au stat un moment la îndoială de a încheia tratate pentru a adormi astfel cu atâta mai uşor vigilenţa ţărilor pe care voiau să le bolşevizeze.

In cursul campaniei împotriva Franţei au căzut în mâna trupelor germane un mare număr de documente politice şi diplomatice ale Ministerului afacerilor străine din Paris. Printre documentele acestea au fost aflate şi două acte privitoare la ţelurile şi tactica politicii externe bolşevice. Ele constitue o dovadă sigură că bolşevicii văd în călcarea tratatelor o foarte iscusită armă politică şi că în consecinţă politica

BIBLIOTECA

externă a Moscovei se sprijină în întregime pe acest principiu pe care-l practică pe o scară foarte întinsă.

E vorba aici de două comunicări confidenţiale ale Ministrului plenipotenţiar francez Gausseh din Stockholm, prima cu data de 21 Ianuarie 1933 iar a doua cu cea de 14 Martie 1935, privitoare la o conferinţă ţinută de semijidanca Kollontay, ambasadoarea Sovietelor din Suedia, în faţa funcţionarilor superiori bolşevici ai legaţiei, şi la un referat politic elaborat de jidanul Kaganowitsch, cel mai intim coloborator şi consilier al lui Stalin. Diplomatul francez a fost informat de către un om de încredere care a luat parte la conferinţele ţinute în faţa unor cercuri bolşevice restrânse asupra directivelor ce au fost fixate cu acel prilej, şi a raportat acest fapt guvernului său din Paris.

Documentele aflate ne arată cât se poate de clar că Moscova e din capul locului pornită să calce orice tratat încheiat cu o putere străină, intenţie care a fost de altmintrelea practicată adesea şi în trecut de către guvernul bolşevic. Astfel Jidanii din Creml văd în practicarea trădării şi a călcării tratatelor un punct principal din programul lor politic şi un mijloc eficace pentru atingerea ţelurilor lor.

Principiile politicei externe bolşevice care au fost comunicate de către Jidanul Kaganowitsch şi semijidanca Kollontay autorităţilor sovietice din străinătate culminează în apelul de a nu ţine seamă câtuşi de puţin de tratatele încheiate de către Soviete cu vreo putere străină şi a le considera ca neexistente. Unul dintre cele două documente aflate cuprinde cuvântarea ţinută de Kaganowitsch în faţa membrilor Polit-biroului şi a comitetului executiv al Internaţionalei a treia — care a ţinut de bine să-şi camufleze azi activitatea — asupra concepţiei bolşevice despre valoarea tratatelor:

„Nu cumva să credeţi că acordăm vreo importanţă peteceloi de hârtie, convenţiilor, tratatelor şi obligaţiilor contractate, de orice natură ar fi ele! Asemenea persoane naive şi sentimentale nu există nici în Polit-birou şi nici în Comitetul central."

Astăzi nu mai e o taină pentru nimeni că Jidanul Kaganowitsch se bucură în Uniunea Sovietelor de o situaţie excepţional de favorabilă. Cuvintele sale sunt lege pentru toate organele executive ale Uniunii Sovietice.

Astfel tratatul încheiat în Mai 1942 de către Churchill cu Moscova pe timp de 20 de ani, care obligă Marea Britanie „la o strânsă colaborare cu Uniunea Sovietelor", ne apare într'o lumină cât se poate de ciudată. El ne desvăluc toată grozăvia crimei pe care a comis-o Churchill faţă de Marea Britanie. Căci premierul englez n'a trădat prin acest tratat numai interesele vitale ale propriei sale ţări, ci şi pe cele ale întregii Europe, şi aceasta cu toate că ştia prea bine care-i concepţia bolşevică despre valoarea tratatelor.

Operă a iudaismului internaţional, Uniunea Sovietelor serveşte atât în vreme de războiu cât şi în vreme de pace ca instrument pentru înfăptuirea planurilor iudaice de dominaţie mondială. Astfel bolşevismul iudaic se foloseşte şi de tratatul încheiat cu Anglia pentru strângerea relaţiilor dintre Moscova şi Londra, pentru a intensifica agitaţia bolşevică şi a răspândi cât mai mult bolşevismul în Anglia. In acelaşi timp molipsirea bólşevică face progrese remarcabile şi'n Statele Unite ale Americei.

Pentru a trezi în masele poporului simpatia şi înţelegerea necesară pentru politica lor de colaborare cu forţele sovietice, Churchill şi Roosevelt se străduiesc să arate lumii că bolşevismul de astăzi nu mai e cel din 1918, ci că a evoluat de atunci atât de mult încât astăzi Uniunea Sovietelor se sprijină pe principii democratice asemănătoare celora ale Angliei şi Statelor Unite.

Pentru a linişti popoarele care văd în bolşevismul iudaic o mare primejdie şi pentru a adânci şi mai mult legăturile dintre Statele Unite ale Americei şi Uniunea Sovietelor, fostul ambasador american la Moscova, Jidanul Davies, a publicat acum câteva săptămâni în ziarul londonez „Evening Standard" un articol în favoarea bolşevismului, intitulat: „Da, ne putem încrede în Soviete!" In articolul său Davies are tupeul să susţină ca Sovietele ar fi respectat până acum cu stricteţe toate tratatele încheiate cu puterile străine!

E evident pentru toată lumea că prin acest articol al său Jidanul Davies vrea să susţină politica mondială a iudaismului care tinde să bolşevizeze în întregime atât Anglia cât şi Statele Unite.

Fireşte ca Jidanul Davies n'a prevăzut că scurt timp după publicarea articolului său vor apare documente oficiale care vor dovedi că bolşevicii nu vor să ştie nimic de respectarea tratatelor şi că de fapt au şi călcat la prima ocazie bine venită toate tratatele ce le încheiaseră cu puterile străine.

Dacă Uniunea Sovietelor se hotăreşte totuşi să încheie tratate cu alte state, atunci după însăşi mărturisirea lui Kaganowitsch o face numai **„pentru a zădărnici toate încercările unei acţiuni solidare a statelor capitaliste şi pentru a adânci deosebirile şi a provoca conflicte."** Tratatele şi convenţiile de natură politică şi economică, cât şi participarea la „Opereta genevezâ" — cum a fost botezată de Kaganowitsch organizaţia cunoscută odinioară sub numele de Liga Naţiunilor — sunt pentru Kaganowitsch numai întru atât importante, întrucât îi permit „să înregistreze pulsul adversarului". Denumirea dată de Kaganowitsch Ligii Naţiunilor ne arată că deşi bolşevismul nu vedea în anemica instituţie genevezâ decât o farsă, el totuşi căuta să trezească în lume impresia că acordă o mare importanţă acelei instituţii şi că ar aştepta dela ea soluţionarea raţională a tuturor problemelor internaţionale.

Bolşevismul nu vede aşadară în statul cu care încheie un tratat decât o nouă victimă a cursei pe care o întinde pentru a face un pas înainte în spre realizarea dominaţiei mondiale a iudaismului. E de remarcat că Kaganowitsch îi acordă Internaţionalei comuniste o mare importanţă în ce priveşte practicarea acestui sistem de trădare a tuturor legăturilor internaţionale.

Faptul că Kaganowitsch, cel mai influent Jidan din Uniunea Sovietelor, a expus directivele sale în faţa comitetului executiv al Cominternului, arată importanţa ce o are această organizaţie în cadrul politicei externe bolşevice.

Documentul care cuprinde referatul privitor la Kaganowitsch ne mai arată că tratatele pe care le încheie Sovietele cu state de care nu se simt legate de interese comune, servesc numai pentru a adormi vigilenţa acestor state. Guvernul sovietic n'a respectat niciodată nici un fel de convenţii de ordin internaţional.

„Noi am călcat îndatoririle noastre ori de câte ori vedeam în călcarea sau rezilierea tratatului un avantaj pentru noi şi un dezavataj pentru adversarul nostru. Dar noi am avut în acelaş timp grija să trezim şi să întreţinem în statele capitaliste un foarte viu interes de a încheia tratate cu noi. Noi suntem oricând gata să călcăm o convenţie, indiferent de numărul semnăturilor şi peceţilor care o întăresc!" Iată cuvintele cu care şi-a definit Kaganowitsch concepţia despre valoarea ce o acordă tratatelor.

Evident că bolşevicii nu s'au mulţumit să rămână la faza pur teoretică a acestei concepţii, ci au dat dovezi numeroase că înţeleg s'o traducă în practică. Evenimentele trecutului şi cele din zilele noastre stau mărturie a acestei tactici nedesmintite a bolşevismului iudaic. Astfel politica ultimilor ani e caracterizată cu deosebire prin călcarea unei serii întregi de tratate de către bolşevismul iudaic, cărora le-au căzut victimă şi emigranţii polonezi din Londra. Fireşte că Sovietele au căutat întotdeauna să găsească un pretext pentru a-şi motiva necesitatea rezilierii forţate sau a călcării tratatului. Astfel bunăoară când au încercat să subjuge cu forţa armelor Finlanda sau când au ocupat Ţările Baltice, Sovietele au motivat această călcare a convenţiilor lor ce le încheiaseră cu aceste state, cu pretinsa necesitate de a le apăra de o ameninţare străină!

Şi tratatul cu Germania a fost călcat de Soviete pe timpul pretinsei îndepărtări a Jidanului Litwinoff-Finkelstein din politica moscovită, tot pe baza acestor principii ale politicei externe bolşevice. In afară Sovietele au simulat atunci o politică de neutralitate, de fapt însă politica urmărită de ele era: aţâţarea la războiu, încercuirea Germaniei şi pregătirea atacului decisiv asupra Europei. Că de astă dată călcarea tratatului de către Soviete n'a dus la rezultatul aşteptat de către Moscova, aceasta se datorează numai neobositei vigilenţe a Reichului.

Bolşevismul şi-a transpus aşadară într'adevăr cuvintele în fapte şi a dat naştere unui nou sistem politic care tinde să distrugă totul ce i-ar putea sta în calea înfăptuirii ţelurilor sale. Şi dacă Semijidanca Kollontay a afirmat cu prilejul amintitei conferinţe în care s'au citit expunerile lui Kaganowitsch asupra principiilor politice externe, că Jidanul Litwinoff-Finkelstein „e maestrul neîntrecut al politicei sovietice de camuflare", atunci ea n'a rostit decât un adevăr consacrat. Camuflarea, înşelarea şi trădarea au fost întotdeauna şi au rămas până'n zilele noastre însuşirile specifice ale rasei jidoveşti. Dacă bolşevismul s'ar folosi de alte mijloace în activitatea sa, atunci n'ar fi un produs al iudaismului.

Expunerile faimoasei ambasadore sovietice Kollontay şi ale Jidanului Kaganowitsch despre concepţia sovietică privitoare la dreptul şi legile internaţionale nu sunt de fapt decât expresia concepţiei iudaice despre viaţă, care nu cunoaşte nici adevărul şi nici omenia.

Cunoaşterea exactă a concepţiei bolşevice asupra tratatului de alianţă anglo-sovietic l-a făcut pe deputatul laburist Marchbank să-şi exprime neîncrederea faţă de Soviete. Această atitudine a deputatului laburist a fost viu criticată de ziarul londonez „News Chronicle" care a găsit că e "cu totul lipsită de tact", deoarece „cuprinde o nedemnă neîncredere faţă de însăşi persoana lui Stalin." Cât de rentabilă e pentru Moscova practicarea acestei politici de camuflare — al cărei susţinător de frunte a fost totdeauna Jidanul Litwinoff-Finkelstein — ne arată şi faptul că toată presa engleză de azi a sărbătorit în articole de fond aniversarea de un an a încheierii tratatului de alianţă! E peste putinţă ca guvernul britanic să nu fi ştiut că tratatele încheiate din ordinului Stalin nu sunt pentru Kaganowitsch şi întregul bolşevism decât petece de hârtie fără de nici o importanţă. Dar Londra nu vrea să ştie nimic de acest fapt. Corespondentul diplomatic al ziarului „Times", care trece drept ziar al guvernului, a declarat de curând că pactul cu Sovietele are acum o importanţă şi mai mare decât ar fi îndrăznit să creadă cineva acum un an.

Aşadară pe când Churchill s'a hotărît să-i deschidă calea bolşevismului în Anglia, Roosevelt s'a însărcinat s'o deschidă în Statele Unite. Astfel amândoi aceşti bărbaţi de stat nu sunt astăzi altceva decât două unelte docile în mâna bolşevismului iudaic.

In urma alianţei lor cu bolşevismul, Churchill şi Roosevelt s'au raliat şi ei la politica trădării şi călcării tratatelor. Churchill şi Roosevelt ştiu prea bine că intenţia Jidanilor moscoviţi e de a călca la momentul oportun tratatele încheiate cu statele străine pentru a le cădea apoi în spate. Dar faptul acesta nu e în măsură să-i facă a-şi schimba atitudinea faţă de bolşevism. Dimpotrivă! Churchill şi Roosevelt sunt astăzi prietenii bolşevismului şi stau astfel în serviciul politicei mondiale jidoveşti pe care o promovează oriunde li e cu putinţă. Dacă Churchill şi Roosevelt se încumetă

Acest războiu mondial este lupta lui Iuda împotriva Europei

să vestească lumii întregi că viitoarea ordine mondială va fi elaborată de către Anglia, Statele Unite şi Uniunea Sovietelor, atunci toată Europa ştie că principiile de bază ale acestei noi „orânduiri" nu pot fi decât: „trădarea, înşelarea, camuflarea şi forţa brută."

Eliminarea iudaismului din Europa şi zădărnicirea invaziei bolşevice în spaţiul european vor aduce după sine şi căderea definitivă a unui asemenea plan de „orânduire jidovească". Fireşte însă că Anglia şi Statele Unite vor plăti scump politica lor de alianţă cu iudeo-bolşevismul internaţional.

(Serviciul Mondial)

Planul infernal al iudaismului pentru subjugarea tuturor popoarelor neiudaice

„Conferinţa de alimentare" dela Hot-Springs, o operă iudaică

E un fapt bine cunoscut că primul războiu mondial i-a creat iudaismului o situaţie excepţional de bună. Faptul acesta a fost de natură să-l încurajeze de a pregăti din timp şi acest al doilea războiu mondial şi să poarte de grijă ca să iasă biruitor şi de astă dată. Astfel iudaismul — care spre deosebire de situaţia din primul războiu mondial se vede de astă dată grav ameninţat de către Puterile pactului tripartit — nutreşte speranţa că numai el va ieşi biruitor din acest războiu. Iudaismul nu mai face azi nici un secret din faptul că ţelul său de războiu este pur şi simplu instaurarea dominaţiei sale mondiale. Aşadară reţinem faptul că iudaismul — care a aţâţat acest războiu fără însă să ia în acelaş timp parte activă la el — are pretenţia de a exploata pentru sine o biruinţă pe care speră s'o dobândească alţii. Puterea politică pe care a dobândit-o iudaismul în lagărul Aliaţilor e astăzi atât de importantă încât realizarea ţelurilor sale de războiu apare ca o consecinţă inevitabilă în cazul unei biruinţi a duşmanilor Puterilor pactului tripartit. Consecinţele directe ale unei biruinţi a puterilor anglo-saxone şi iudeo-bolşevice ar fi aşadară prăbuşirea în sclavie a tuturor popoarelor neiudaice şi completa lor exploatare de către parazitul iudaic internaţional.

Iudaismul s'a şi grăbit să elaboreze tot felul de planuri pentru completa subjugare şi exploatare a tuturor popoarelor neiudaice după războiu.

Astfel unul dintre planurile cele mai recente ale Jidanilor din Wallstreet, care a şi fost dat publicităţii în presa Statelor Unite, este crearea unei valute unitare cu caracter internaţional şi cu denumirea de „Unitas", prin care marea finanţă jidovească să-şi poată salva uriaşele depozite de aur adăpostite în Statele Unite. Nici nu s'au sfârşit încă desbaterile angajate în Anglia şi Statele Unite asupra planului Morgenthau şi a planului Keynes — acesta elaborat la iniţiativa guvernului britanic — şi iată că Roosevelt, împins de Jidani, a şi prezentat un al treilea plan de organizare la aşa numita „conferinţă a alimentării" dela Hot-Springs.

Se ştie că statele capitaliste de sub dictatura economică iudaică au distrus în trecut mari cantităţi de alimente, pentru a nu compromite afacerile lor. Prin această artificială reducere a cantităţii de alimente, paraziţii iudei şi-au asigurat menţinerea unor preţuri ridicate pentru produsele alimentare, fără să se sinchisească de faptul că în acelaş timp milioane de oameni au fost nevoiţi să sufere de foame de pe urma distrugerii acelor alimente. **Această monstruoasă politică economică pe care o practică sub presiunea dictaturii iudaice duşmanii de astăzi ai Europei, a fost recunoscută în plină adunare la conferinţă dela Hot-Springs de către Jidanul Herbert Feis, consilierul departamentului de stat pentru economia internaţională.** In protocolul introductiv al acestei conferinţe departamentul de stat pentru economia internaţională a recunoscut că alimentele care n'au fost puse în comerţ şi care produseseră în trecut crize atât de aeute pe piaţa mondială, nu reprezintă câtuşi de puţin un surplus, dacă ţinem seama de necesităţile minimale ale popoarelor.

De altmintrelea Jidanul Feis a mai ţinut în calitatea sa de consilier economic al lui Roosevelt o cuvântare încă înainte de convocarea „conferinţei alimentării", în care a vorbit despre aceste planuri. **Aşadară facem constatarea că atât „conferinţa alimentării" dela Hot-Springs cât şi programul lansat cu acel prilej sunt un produs spiritual iudaic.**

Jidanul Feis e din 1931 expert economic al guvernului USA şi a fost pe vremuri delegat al Americei de Nord la oficiul internaţional al muncii de pe lângă Liga Naţiunilor din Geneva. In anul 1933 dânsul a participat şi la conferinţa internaţională economică dela Londra, unde a reprezentat interesele economice ale iudaismului. Se vede bine că Feis şi-a câştigat cu timpul deosebita recunoştinţă a iudaismului, căci lexiconul jidovesc „Who is who in American Jewry" acordă mare atenţie activităţii sale. De altfel se ştie că ţinerea conferinţei dela Hot-Springs se datoreşte tot acestui Jidan care e de fapt unul dintre colaboratorii cei mai activi ai lui Roosevelt. Delegaţia britanică a fost condusă de către subsecretarul de stat pentru afacerile externe Mr. Richard K. Law care prezidase cu două săptămâni mai înainte delegaţia britanică la conferinţa iudaică dela Bermuda, la care Americanii şi Englezii au discutat asupra sorţii poporului iudeu pentru interesele căruia varsă atâta sânge. Reţinem aşadară faptul că delegaţii Marilor puteri la conferinţa dela Hot-Springs au fost: pentru Statele Unite Jidanul Feis, iar pentru Anglia politiceanul Richard Law care se întorsese tocmai dela conferinţa iudaică. Printre cei care au luat parte la conferinţă au fost şi mulţi emigranţi care au avut tupeul să se erijeze în reprezentanţi ai unor ţări pe care le-au trădat şi vândut intereselor străine. Aceşti emigranţi plutesc cu desăvârşire în ape străine şi nici că-şi mai dau seama cât de trădătoare este toată atitudinea lor.

Conferinţă secretă asupra „problemei alimentare"

E un fapt vrednic de reţinut că conferinţa dela Hot-Springs s'a ţinut cu uşile închise. După şedinţa de deschidere nici unui ziarist nu i-a fost permis să asiste la desbaterile conferinţei. Opinia publică mondială n'a putut deci afla prea mult asupra mersului desbaterilor şi nici asupra hotărîrilor luate.

Aşa numitele cercuri izolaţioniste din Statele Unite, care au voit să ţie ţara lor departe de orice amestec în acest războiu, susţin însă că Roosevelt ar vrea să se folosească de această conferinţă pentru a pregăti terenul în vederea aplicării după războiu a unei serii întregi de planuri care n'ar avea nimic de a face cu problema alimentării, ci ar servi exclusiv ţelurilor imperialiste ale Statelor Unite.

La aceasta se mai adaogă — după ziarul londonez „News Chronicle" din 17 Mai 1943 — „o ştire lipsită de temeiu" a presei Statelor Unite, potrivit căreia conferinţa dela Hot-Springs avea să discute în şedinţe secrete problema unei poliţii internaţionale şi cea a formării unor guverne provizorii pentru ţările ocupate.

In vederea „desmînţirii unor afirmaţii cu acestea, delegaţia Statelor Unite la „conferinţa alimentării" s'a prezintat în faţa comitetului congresului şi s'a obligat să nu discute alte probleme decât cele fixate în ordinea de zi. Dar iată că scurt timp după aceasta ziarul londonez „News Chronicle" a dat publicităţii un articol senzaţional cu titlul: „Prima conferinţă de pace începe în cursul acestei săptămâni", în care a abordat problema planului iudaic de a institui un control asupra lumii întregi. Această discuţie prealabilă asupra viitoarelor planuri, dar mai ales planurile înseşi ale acestei „conferinţe de pace" au arătat cât se poate de clar ce fel de pace ar vrea să impuie iudaismul lumii întregi.

Pretenţiile jidoveşti dela Hot-Springs

Iată care sunt ţelurile de războiu ale iudaismului mondial, formulate cu prilejul conferinţei dela Hot-Springs:

Germania şi întregul continent european să stea în dependenţă permanentă de iudaism. Cele mai de seamă articole alimentare ca: grâul, cartoful, zahărul să nu se mai cultive de loc în Europa, şi continentul european să primească aceste alimente din Statele Unite, Uniunea Sovietelor sau Marea Britanie.

In felul acesta iudaismul internaţional ar putea oricând să institue blocada foamei asupra Europei pentru a-şi impune voinţa.

In vederea aplicării acestui plan ar urma să se înfiinţeze „o bancă internaţională de alimentare" cu vaste împuterniciri şi posibilităţi de iniţiativă în politica agrară a tuturor statelor.

Acest plan jidovesc mai prevede ca toate produsele alimentare să ajungă mai întâi în posesiunea acestei bănci, în competinţa căreia ar mai cădea apoi şi instituirea unei politici internaţionale a preţurilor pentru toate produsele necesare vieţii.

Cel ce e în curent cu tendinţele de acaparare ale iudaismului ştie prea bine că paraziţii iudei nu urmăresc cu acest plan altceva decât crearea unor noi şi infinite posibilităţi de speculare a nevoilor de tot felul a omenirii. **Şi nu-i vorba ca numai actualii adversari ai puterilor iudeo-democratice să fie puşi printr'un asemenea monopol mondial pentru totdeauna sub dictatura economică a iudaismului, ci aceeaş soartă ar urma s'o aibă şi ţările care luptă astăzi pentru interesele iudaice.** Işi poate imagina oricine care a fi soarta popoarelor, dacă nu ele ci iudaismul internaţional ar dispune de hrana lor cea de toate zilele!

Iar dacă prin aplicarea acestui plan diabolic milioane de oameni ar fi expuşi să piară de foame — după cum s'a întâmplat în Uniunea Sovietelor — atunci nu iudaismul ar fi acela care s'ar sinchisi câtuşi de puţin de o asemenea nenorocire. Aşadară iudaismul tinde nici mai mult nici mai puţin decât să devină factorul hotărîtor în problema alimentară a tuturor popoarelor. Astfel iudaismul ar urma să hotărască dacă, ce şi cât să mănânce fiecare popor, şi în genere care dintre popoare să fie aprovizionate cu alimentele necesare şi care nu. **Dar e lămurit lucru că prin aceasta dominaţia mondială a iudaismului ar deveni un fapt împlinit.** Iudaismul care nu mai are astăzi posibilitatea să exercite vreo influenţă asupra pieţii alimentelor în ţările Axei şi aliaţilor acesteia, n'ar vrea numai să restabilească starea de lucruri de altă dată, ci pe lângă aceasta să aducă sub controlul său toate articolele de consumaţie ale lumii.

Instituirea unui asemenea monopol al articolelor de consumaţie de către iudaism ar constitui doar o condiţie prealabilă pentru instaurarea dictaturii sale politice asupra popoarelor neiudaice. In felul acesta iudaismul mondial ar ajunge într'adevăr singurul stăpân al lumii. Poporul care s'ar împotrivi dictaturii sale ar risca să piară de foame.

Statele Unite şi Anglia la cheremul iudaismului

Fireşte că Americanii şi Englezii prezintă problema „băncii internaţionale a alimentării" în culori cât se poate de atrăgătoare, ca şi când înfiinţarea acestei bănci ar constitui o adevărată binecuvântare pentru toată omenirea. Din păcate pretinşii experţi care s'au adunat la Hot-Springs nu fac decât să elaboreze un plan în interesul exclusiv al iudaismului mondial. Experţii aceştia pretindeau că grija lor

Jidanul Bernard Lecache a scris în ziarul "Le droit de Vivre" din 9 Noemvrie 1938 următoarele:

"Datoria noastră este de a declara Germaniei, inamicului nr. 1, războiu."

principală se îndreaptă către acele naţiuni care au avut de suferit foame şi mizerie de pe urma exploatării lor de către statele iudeo-plutocrate. Adevărul e însă că Jidanii ar vrea să mai tragă odată pe sfoară aceste popoare înşelate pentru a se îmbogăţi de iznoavă pe spinarea lor. Dar memoria oamenilor nu-i chiar atât de scurtă, încât să nu fi reţinut faptul că'n anii trecuţi tocmai iudaismul a fost acela care prin poziţia dominantă ce o avea în viaţa economică a lumii întregi, a provocat acele crize economice care au zguduit profund viaţa şi organismul tuturor popoarelor. Iudaismul însă îl face pe nevinovatul şi nu caută numai să ajungă din nou în stăpânirea poziţiilor pierdute şi a pieţii mondiale, ci pe lângă aceasta mai tinde să stăpânească în mod suveran politica mondială.

Ziarul argentinian „Cabildo" a scris în cunoştinţă de cauză că Argentinia se poate felicita de a nu fi fost invitată la conferinţa dela Hot-Springs. Căci **interesul celor ce au organizat ţinerea acelei conferinţe nu s'a îndreptat atât spre stabilirea unui plan de îmbunătăţire a alimentării popoarelor în epoca de după războiu, cât spre fixarea mijloacelor de a ajunge în stăpânirea pieţii alimentare mondiale.** Fapt este că la conferinţa dela Hot-Springs n'au fost hotărîtoare atât consideraţiile de ordin economic, cât mai ales cele de ordin politic, cu tendinţa evidentă de a pregăti înstăpânirea finanţei iudaice asupra lumii întregi. Astfel hotărîrile aşa numitei „conferinţe a alimentării" constitue încă o dovadă că iudaismul tinde cu toate mijloacele la instaurarea dominaţiei sale mondiale. De altmintrelea idei ca acelea preconizate de conferinţa dela Hot-Springs le-a susţinut încă în Decemvrie 1942 guvernatorul Harold Stassen din Minnesota, în clubul comercial din Detroit. Potrivit unei ştiri apărute în ziarul norvegean „Aftenposten" din 17 Decemvrie 1942, guvernatorul Stassen a cerut „instaurarea unei noui ordin internaţionale care să se înfăptuiască printr'o mai strânsă colaborare a Aliaţilor într'o organizaţie centrală pentru menţinerea păcii." Iată câteva puncte din programul lui:

> Instituirea unei comisiuni iudaice de comerţ pentru controlarea comerţului mondial.
>
> Înfiinţarea unei „Legiuni a Aliaţilor" care să îndeplinească funcţiuni poliţieneşti.
>
> Capitala nouii ordini mondiale să devină oraşul Panama.

Identitatea dintre acest program şi planul dela Hot-Springs e o nouă dovadă că toate iniţiativele iudaismului sund dirijate de către o conducere unitară.

Se ştie doar că industria şi comerţul alimentar din Anglia şi Statele Unite sunt de mult acaparate de Jidani. Astfel bunăoară astăzi concernul alimentar Lyons — care e în mâna Jidanilor şi căruia i s'a încredinţat în 1939 de către Jidanul Hore-Belisha, fostul ministru de război, aprovizionarea întregii armate britanice — stăpâneşte în mare parte piaţa alimentară şi încurajează pe lângă aceasta practicarea pe scară întinsă a comerţului alimentar clandestin. Iar în Statele Unite viaţa economică e stăpânită de Jidanul Feis care în calitatea sa de consilier al departamentului economic face tot ce trebue ca, în deplină înţelegere cu iudaismul englez, să asigure preponderenţa iudaică în comerţul alimentar internaţional şi să-l transforme într'un monopol mondial, pentru a instaura astfel dominaţia asupra celor cinci continente. Iată aşadară care este adevăratul scop urmărit de către „planurile de pace" stabilite la conferinţa dela Hot-Springs! Acele planuri urmăresc instaurarea monopolului mondial al iudaismului.

Un nou plan iudaic

In această legătură de idei prezintă o deosebită importanţă un nou plan pentru organizarea Europei după războiu, care a fost publicat în revista „American Mercury" de către Kingsbury Smith, unul dintre ziariştii care stau în strânse legături cu Casa Albă din Washington. Spre deosebire de conferinţa dela Hot-Springs în care s'au rostit discursuri despre „reorganizarea şi bunăstarea tuturor popoarelor", planul publicat de către Kingsbury Smith oglindeşte fără nici un ocol adevăratele intenţii ale iudaismului. Astfel potrivit acestui plan iudeo-american **Germania ar urma să-şi păstreze din producţia sa alimentară numai cantitatea care ar fi necesară pentru satisfacerea nevoilor alimentare minimale ale populaţiei sale. Tot restul produselor sale alimentare ar urma să fie predat statelor duşmane.** Aprovizionarea şi necesităţile populaţiei europene nici nu intră în preocupările acestui plan. E adevărat că Kingsbury Smith vorbeşte numai despre Germania, dar conferinţa dela Hot-Springs a arătat că iudaismul mondial n'ar sta un moment la îndoială de a extinde acest dictat asupra întregii lumi. Aplicarea unor planuri ca acestea ar avea drept consecinţă repetarea şi agravarea dezastrelor provocate în trecut de către bolşevismul iudaic în Uniunea Sovietelor, de New Deal în Statele Unite şi de plutocraţie în Anglia. Iar iudaismul mondial scontează să se folosească de haosul care s'ar ivi de pe urma aplicării planurilor sale, pentru a instaura controlul şi stăpânirea sa mondială.

Istoria ne arată că parazitismul iudaic a primit şi'n trecut lovituri grave tocmai în momentele în care se credea mai aproape de ţelul său. Astăzi constatăm că istoria se repetă. Totuşi iudaismul încă n'a renunţat definitiv la speranţa de a redobândi preponderenţa în spaţiul european. „Conferinţa alimentării" dela Hot-Springs şi planul unui trust mondial jidovesc, care a fost elaborat cu acel prilej, constitue cea mai bună dovadă a persistenţei cu care-şi urmăreşte iudaismul planurile. Dar cunoaşterea primejdiei pe care o prezintă iudaismul pentru toate popoarele neiudaice va aduce după sine eşuarea planurilor diabolice ale lui Israel, atât în Europa apărată de Puterile Axei, cât şi'n uriaşul spaţiu asiatic dominat de viteazul popor japonez.

(Serviciul Mondial)

Iudaismul şi lupta României pentru independenţa şi hotarele sale

Numeroase şi grele au fost obstacolele pe care le-a întâmpinat Neamul românesc în cursul veacurilor în lupta pentru dobândirea independenţei şi fixarea hotarelor ţării sale. Nu este în intenţia noastră să urmărim această aprigă şi emoţionantă luptă nici măcar în fazele ei principale. O asemenea încercare ar depăşi cu mult cadrul acestui articol şi caracterul buletinului nostru. Intenţia noastră este numai de a atrage luarea aminte a cetitorilor acestui buletin asupra rolului pe care l-a jucat iudaismul în acele evenimente capitale din istoria Neamului românesc.

Cetitorii noştri, familiarizaţi de acum cu datele principale ale problemei iudaice, îşi vor aminti de sigur de agitaţia pe care a întreţinut-o iudaismul internaţional, începând din a doua jumătate a veacului trecut şi până'n 1919, pentru obţinerea egalităţii de drepturi cu populaţia băştinaşă a pământului românesc. Agitaţia aceasta s'a făcut cu toate mijloacele posibile, atât în ţară cât şi mai ales în străinătate, şi ea devenea cu deosebire puternică ori de câte ori o gravă criză politică sau economică se abătea asupra Neamului românesc.

Astfel fie că e vorba de convenţia dela Constantinopol din 1856, fie de cea încheiată la Paris doi ani mai târziu, fie de cea dela Berlin din 1878, în care s'a pus în discuţie soarta ţării româneşti, Jidanii au încercat mereu să obţie dreptul de a se înstăpâni definitiv în trupul Neamului românesc şi de a abuza de sentimentele de ospitalitate şi de omenie ale acestuia. Cu deosebire la 1878, când Marile Puteri ale Europei, adunate în congres, discutau în Berlin asupra hotarelor şi independenţei României, iudaismul şi-a mobilizat toate forţele, izbutind să-i impună congresului punctul său de vedere în ce priveşte recunoaşterea independenţei ţării româneşti. Astfel, după cum se ştie, această independenţă a fost condiţionată în primul rând de acordarea egalităţii de drepturi Jidanilor din România. E adevărat că biruinţa obţinută de iudaism cu acest prilej n'a fost chiar decisivă, deoarece hotărîrea congresului dela Berlin s'a lovit de rezistenţa puternică a poporului român şi a bărbaţilor săi de stat care au găsit mijlocul de a ocoli în bună parte aplicarea articolului respectiv din convenţia berlineză. **Rămâne totuşi ca un fapt bine stabilit că la una dintre cele mai importante răspântii istorice a ţării româneşti Jidanii s'au pus de — a — curmezişul intereselor de viaţă a poporului român, căutând şi izbutind să puie în discuţia unui congres european problema independenţii României şi s'o condiţioneze de satisfacerea unor deziderate pur jidoveşti** — fapt care nu putea să ducă decât la o gravă secătuire a puterilor de viaţă a poporului de baştină şi cu timpul la desăvârşita distrugere nu numai a statului român, dar — după cum ne arată primejdiile care ne ameninţă azi — şi a întregului Neam românesc ca popor distinct.

Dar ceea ce la 1878 nu le reuşise Jidanilor decât în parte, le-a reuşit în întregime după războiul mondial. Articolul 7 al tratatului minorităţilor încheiat la 9 Decemvrie 1919 le acorda tuturor Jidanilor trăitori pe pământul românesc drepturi egale cu cele ale poporului băştinaş. De astă dată biruinţa iudaismului a fost deplină, căci cei ce au condus destinele politice ale ţării româneşti în anii de după războiu, au înţeles să renunţe de a se mai împotrivi presiunilor iudaice şi i-au primit pe Jidani în comunitatea ţării româneşti. Ceea ce a urmat se ştie. Nu e momentul să stăruim prea mult asupra acestui lucru şi să rupem astăzi zganca binefăcătoare de pe rănile adânci care au fost tăiate atunci în fiinţa Neamului. Ajunge să ne amintim de faptul că Jidanii, uzând de mijloacele lor de totdeauna, izbutiseră să se infiltreze atât de adânc în structura economică, politică şi culturală a ţării, încât ajunseseră la un moment dat diriguitorii din umbră ai destinelor ţării.

Reacţiunea viguroasă a tineretului român faţă de această prăbuşire în moarte a statului său a impresionat la vremea sa masele poporului şi a izbutit să puie bazele nouii orânduiri de mai târziu, dar combătută fiind cu toate mijloacele imaginabile de coaliţia iudeo-masonică din ţară şi străinătate, ea n'a mai putut opri prăbuşirea hotarelor.

*

Vara anului 1940! S'a vorbit mult despre cauzele care au determinat producerea dezastrului de atunci, dar nu s'a insistat de loc sau prea puţin asupra rolului pe care l-a jucat iudaismul la prăbuşirea frontierelor ţării româneşti. Şi totuşi, după cum vom vedea, acest rol a fost foarte însemnat. Astfel se ştie că una dintre cele mai puternice campanii pentru revizuirea hotarelor României a fost cea deslănţuită de presa Lordului Rothermere în anul 1927. Ce l-a făcut pe acest Lord să deslănţuie o campanie ca aceasta tocmai în anul 1927? Motivele care l-au determinat la aceasta se pot deduce cu uşurinţă din analiza configuraţiei politice de atunci. Astfel în anul 1927 mişcările antiiudaice din România, Ungaria şi Polonia, adică din ţările în care cotropirea iudaică luase proporţii deosebit de îngrijorătoare, erau în toiu. Conducătorii acestor mişcări se străduiau să ajungă la o înţelegere pe plan internaţional pentru a-i opune frontului iudaic mondial, un front comun al popoarelor neiudaice. La 1925 se întrunise la Budapesta un congres internaţional antisemit la care delegaţii români au fost foarte bine primiţi. Toţi membrii congresului au recunoscut necesitatea închegării unui front comun al tuturor popoarelor ameninţate de iudaism. „Această frăţie a popoarelor creştine care se zărea la orizont"[1]) ar fi constituit de bună seamă un impediment serios pentru înfăptuirea planurilor de dominaţie mondială a iudaismului. Ea trebuia deci combătută cu toate mijloacele. Aşadară o campanie care să zădărnicească o asemenea înţelegere era cât se poate de necesară. Şi astfel pentru îndeplinirea acestui rol a fost câştigată presă iudaică din concernul de sub conducerea Lordului Rothermere[1]). Şi nu se poate spune că această campanie n'a dat roadele dorite. **Pentrucă iată că frontul comun al popoarelor neiudaice, în care România ar fi stat alături de Ungaria, nu s'a mai putut închega atunci, în schimb însă s'au produs evenimentele din 1940!**

Dar să deschidem şi bine documentata lucrare a D-rului Hans Schuster despre problema iudaică

[1]) Moţa I. Ion: Craniі de lemn, 1937, pag. 81.

din România[3]) şi să ne oprim la capitolul: „Das Judentum an den Grenzen: jüdischer Revisionismus und Kommunismus" („Iudaismul la hotare: revizionismul şi comunismul iudaic") dela pag. 130. Autorul face mai întâi constatarea extrem de importantă că populaţia iudaică a României e cu deosebire numeroasă în regiunile mărginaşe de Nord-Est şi Vest ale ţării, pentru a continua apoi textual: **„Două sunt direcţiile în care se desfăşoară mai ales forţele centrifugale ale iudaismului, constituind astfel o perielitare permanentă a tânărului stat român: în spre Vest şi Est."** Şi apoi aceeaşi idee în termeni direcţi: **„Pe când mişcările iudaice din Basarabia tind spre o uniune cu Sovietele, cele dela frontiera de Vest a ţării se revarsă toate în patriotismul unguresc."**

Rândurile acestea au fost scrise în 1938, în anul celei mai adânci crize politice prin care a trecut ţara românească dela Marea Unire încoace. Peste doi ani frontierele României s'au prăbuşit exact în regiunile în care „forţele centrifugale ale iudaismului" erau mai puternice ca ori unde! Dacă ar mai fi fost nevoie de încă o dovadă că iudaismul a conspirat cu toate puterile vrăjmaşe ale ţării, nu numai pentru a determina dărâmarea frontierelor, dar şi a statului român însuşi, apoi această dovadă ne-a fost dată cu o claritate înspăimântătoare prin tot ce s'a întâmplat în politica internă şi externă a ţării româneşti din Februarie 1938 şi până'n Septemvrie 1940.

(Serviciul Mondial)

[3]) Schuster, Hans, Dr.: Die Judenfrage in Rumänien, Felix Meiner-Verlag, Leipzig, 1939, p. 130—142.

Poporul turc faţă de parazitismul iudaic

In editorialul său din 15 Aprilie 1943 „Serviciul Mondial" a făcut o expunere mai largă asupra măsurilor luate de guvernul turc împotriva duşmanilor săi care au crezut că se pot eschiva dela plata impozitului special pe avere, decretat încă în Noemvrie anul trecut. Legea respectivă stabileşte categoric că acei care nu vor vărsa la termenul fixat toată cota cu care au fost impuşi, vor fi pedepsiţi cu confiscarea întregii lor averi şi cu trimiterea într'un lagăr de muncă. Organele oficiale ale statului au putut să constate acum că aceia care au refuzat să se conformeze acestei dispoziţiuni şi să vie astfel în ajutorul statului erau aproape cu toţii Jidani şi încă dintre cei mai bogaţi. **Reţinem faptul deosebit de îmbucurător că guvernul turc a înţeles să sancţioneze prompt şi fără nici o cruţare pe toţi Jidanii care nu s'au confirmat acelei legi, expropriindu-le bunurile şi internându-i în lagăre de concentrare.**

Cât de adâncă e bucuria care a fost provocată de această atitudine consecventă a guvernului turc în sânul poporului său şi cât de mare e satisfacţia acestui popor că paraziţii sociali ai ţării sale au fost în sfârşit sancţionaţi cu pedepsele cuvenite, se oglindeşte cel mai bine într'un articol publicat de curând în ziarul turc „Tan". Iată într'adevăr ce scrie ziaristul turc Refik Halid Karay în articolul: „Tu ai fost acela! Voi aţi fost aceia!" publicat în „Tan":

„Ai tras foloase excesiv de mari; ai câştigat cinci sute, cinci mii, cinci sute de mii, dar nu ţi-a fost de ajuns. Şi aşa ai rămas până'n ziua de azi. Aţi început comerţul cu aţă de proastă calitate, cu făină mucedă şi chinină veche, cu fier ruginit, ciment umed, stofe vechi şi orez viermănos, şi astfel aţi umplut pieţile cu marfă stricată sau de proastă calitate. Pentru un geam mizerabil aţi cerut preţul unei bune oglinzi, pentru o bucată de piele preţul unui taur, pentru uleiul de bumbac preţul uleiului de rose. Voi aţi fost totul! Tot ce era în această ţară frumos, bun, scump, distins, totul a ajuns în mâinile voastre!

Iar cel exploatat de voi, cel ce abia de putea să-şi câştige prin munca sa o coajă de pâne, acela eram eu, aceia am fost noi!

Voi aţi fost aceia care aţi încercat să băgaţi draga noastră ţară în acest război mondial, voi care aţi încercat s'o prăbuşiţi într'o criză economică! Aceia care au încercat mereu să puie beţe în roate, să saboteze ori care măsură, să deprecieze valoarea banului nostru, aceia aţi fost voi!

În patria noastră să nu există mizerie, să nu există scumpete şi nici o lipsă, acesta a fost suspinul nostru de atâta vreme! — După noi potopul! Banii să ţişnească! Mai mulţi bani! Tot mai mulţi! Aceştia aţi fost voi!

Când îi vedeaţi pe bieţii noştri connaţionali turci, ridicaţi nasurile în sus cu dispreţ: „O, aceştia ... hămesiţii şi goii!" Aşa ne-aţi încălecat şi disprefuit!

Timp de patru ani aţi râs, aţi tot râs mereu. Patru ani aţi râs! Acum însă râd eu! Acum râdem noi!"

Nici că s'ar putea găsi cuvinte mai potrivite pentru a caracteriza parazitismul iudaic din Turcia şi numai cu anevoe s'ar putea găsi expresii mai plastice care să arate viguroasa reacţiune antiiudaică a vrednicului popor turc.

(Serviciul Mondial)

Ştiri de pretutindeni

Germania

Se ştie că atacurile aeriene împotriva populaţiei civile din oraşele europene executate de către piraţii anglo-americani corespund în întregime dorinţelor iudaismului, care îşi satisface în chipul acesta instinctele sale de ură mai ales împotriva populaţiei germane şi italiene. După ce au fost distruse de bombe britanice două baraje din Germania şi s'au cauzat în rândurile populaţiei civile pierderi grele din cauza revărsării apelor, agenţia Reuter din Londra a răspândit comunicatul fostului ei corespondent în Berlin Bottany care făcea cunoscut cu deosebită mândrie că „un specialist Jidan", al cărui nume trebue să rămână deocamdată secret, a propus ministerului britanic al aerului distrugerea barajelor şi prin aceasta uciderea în masă a unei populaţii fără apărare! Vina iudaismului mondial creşte aşadar dela o zi la alta. Şi în Anglia se ridică tot mai multe voci care atrag atenţia asupra activităţii fără scrupule a iudaismului şi care cer luarea de măsuri drastice.

Anglia

Deşi mişcarea antiiudaică e în continuă creştere până şi'n Anglia, totuşi iudaismul caută din nou să-şi sporească poziţia prin ocuparea funcţiunii de Lord-cancelar. Lordul Hemingford, cunoscut prin sentimentele sale filo-iudaice, a şi făcut o propunere în acest sens. Potrivit unei ştiri publicate în „Daily Express", Lordul Hemingford a provocat guvernul britanic să anuleze toate dispoziţiunile prin care anumite funcţiuni publice sunt rezervate numai pentru o parte a cetăţenilor britanici. Astfel n'ar trebui să existe nici un fel de oprelişte ca un Jidan să poată îndeplini şi funcţiunea de Lord-cancelar. Actualul Lord-cancelar n'a îndrăznit să-l contrazică, ci a răspuns că şi dânsul nu vede de ce un Jidan n'ar putea să îndeplinească o asemenea funcţiune.

România

Un decret-lege apărut în Monitorul Oficial prevede fixarea domiciliului forţat pentru Jidanii care fuseseră condamnaţi la cel puţin trei luni închisoare sau la şase săptămâni internare în lagăr pentru delicte săvârşite împotriva ordinei în stat, pentru furt, speculă, mită ş. a. Jidanii care au dobândit dreptul de cetăţenie română prin naturalizare precum şi cei străini vor fi expulsaţi după ispăşirea pedepsei lor. Jidanii expulsaţi care se vor întoarce pe cale ilegală în ţară şi cei care vor părăsi fără permisiune domiciliul forţat vor fi pedepsiţi cu moartea.

*

Autorităţile române au arestat o bandă de Jidani cu ramificaţii în întreaga ţară care îşi propusese să saboteze desvoltarea normală a vieţii economice şi să provoace tulburări interne. Jidanii aceştia s'au folosit de un sistem foarte rafinat pentru ca prin răspândire de veşti false să creeze o stare de panică, în urma căreia comercianţii să-şi ascundă mărfurile, iar publicul să caute a cumpăra cât mai multe şi a-şi ridica pe lângă aceasta economiile dela casele de depuneri. Din fericire această bandă de Jidani n'a ajuns să-şi pună în practică intenţiile şi să-şi arate astfel „devotamentul" faţă de ţara lor — cum le place să-i zică ţării româneşti — ci a fost arestată încă la timp.

*

Faimosul Jidan Fildermann a fost arestat la ordinul Mareşalului Antonescu şi internat într'un lagăr de muncă. Acest cinic şi primejdios agitator şi-a permis să saboteze în repetite rânduri măsurile guvernului Antonescu, iar în timpul din urmă să „protesteze" împotriva unei noui măsuri luate de acest guvern.

Slovacia

Consiliul de miniştri slovac s'a ocupat într'una din ultimele sale şedinţe cu problema jidovească şi mai ales cu cea a botezării Jidanilor din Slovacia. După informaţii semioficiale Slovacia adăposteşte astăzi cam 11000 de Jidani botezaţi. Guvernul pregăteşte măsuri drastice împotriva acestei scamatorii cu botezul şi va anula în întregime toate actele în legătură cu botezul Jidanilor.

Uniunea Sovietică

După reuşita revoluţiei bolşevice, Jidanii din Rutenia Albă, Ucraina şi Polonia au început să se scurgă spre marile oraşe ale Uniunii Sovietice. Mai ales capitala sovietică deveni punctul nou de atracţie al imigraţiei jidoveşti. Pe când în anul 1897 numărul Jidanilor din Moscova era de aproape 8000, în 1920 el se urcase la cifra de 28000 şi spori apoi în anii următori. În 1923 erau în Moscova 86000 de Jidani, iar în anul 1926 se aflau 131000. După statisticile din urmă, publicate în 1937, numărul Jidanilor din Moscova nu era mai mic de 450000. Cum populaţia Moscovei număra în 1937 circa 3,5 milioane de locuitori, era prin urmare un Jidan la şapte locuitori. După 1937 populaţia jidovească a Moscovei a sporit, astfel că la isbucnirea războiului împotriva Uniunii Sovietice ea număra mai bine de o jumătate de milion.

Palestina, Siria, Liban

In Siria şi în Liban a fost ridicată de curând măsura prohibitivă privitoare la cumpărarea de terenuri arabile de către străini. Jidanii au căutat să profite imediat de această nouă stare de lucruri şi se ocupă în prezent cu speculaţii în legătură cu aceste terenuri. Numai în Damasc au fost înfiinţate în decurs de două săptămâni şapte societăţi jidoveşti cu scopuri rurale. Cumpărarea terenurilor de către Jidani este în plin mers.

In acelaşi timp autorităţile britanice au pus la dispoziţia Jidanilor în ţinutul Gaza din Palestina de Sud o întindere de 700000 metri patraţi, în dispreţul tuturor tratatelor de până acum şi cu toate că e vorba de un teren curat arab care în baza unor tratate speciale trebuia să fie ferit de orice colonizare jidovească.

*

„Adunarea muncitorilor sionişti" din Palestina cere insistent într'o hotărâre comună înfiinţarea unei reprezentanţe a iudaismului mondial cu drepturile unui „guvern în exil" sau ca membru al „Naţiunilor Unite". Iudaismul ar vrea prin urmare să aibă reprezentanţi neoficiali în toate ţările unde trăesc Jidani şi în acelaş timp — unde ar fi mai favorabil — să apară ca stat de sine stătător, sub eticheta de „guvern în exil".

*

Prin abatere dela prescripţiile limitative pentru imigrarea Jidanilor în Palestina, Englejii au de gând să aducă în Palestina Jidani din Europa de Sud-est. Ei fac cunoscut că nu e vorba decât de „vizitatori" sau de „şedere limitată". Se ştie că Britanicii au încercat să ducă în acest mod un grup de 5000 de Jidani din Europa de Sud-est în Palestina.

*

Marele Muftiu al Ierusalimului, Emin el-Husseini, a lămurit într'o alocuţie la radio, ţinută cu prilejul zilei natale a profetului Mohamed şi îndreptată către întreaga lume arabă, că învăţătura profetului pune pe primul plan lupta împotriva oprimării şi a tiraniei. Arabii şi Moslemii au datoria să nimicească planurile Jidanilor în legătură cu plănuita dominaţie integrală asupra Palestinei.

Africa de Nord

„Consiliul comunităţii iudaice" din Tunis, imediat după ridicarea măsurilor împotriva Jidanilor decretate de Vichy, s'a prezentat generalului Giraud şi i-a cerut demiterea beyului din Tunis. Giraud a îndeplinit imediat cererea Jidanilor şi afară de aceasta a ordonat să fie încarceraţi un mare număr de Tunisieni naţionalişti şi antisemiţi. Agenţia britanică Exchange anunţase cu puţin mai înainte că poziţia beyului rămâne neschimbată, dar iudaismul a hotărît ulterior altfel. In chipul acesta decid Jidanii şi or-

"La noi ca în toate țările Evreii se prezintă ca un element parazit de mijlocitori a căror activitate în loc de a ieftini schimbul de producte, îl scumpește în mod artificial . . . în aceeași măsură în care -l monopolizează în mâinile lor."

M. Eminescu, Teoria socială a compensației, 1881

ganizațiile lor măsurile care trebuesc luate de democrațiile care se pretind tolerante.

*

Nordamericanii și Englezii au revărsat asupra Tunisului un adevărat potop de groază. Un val de teroare străbate țara și rolul cel mai important îl joacă în această privință Jidanii, cum este și de așteptat. Împotriva funcționarilor rămași credincioși guvernului francez a fost decretată pedeapsa cu moartea, iar criminalii jidani au fost eliberați din temniță și lăsați să ia parte acum la jafurile organizate împotriva Francezilor, Italienilor și a conducătorilor arabi. La ocuparea posturilor de conducere au fost recomandați în prima linie Jidani. Considerând aceste stări de lucruri, ne apare ca o batjocură declarația vicepreședintelui Statelor Unite Wallace că: „Lumina libertății strălucește acuma și deasupra Tunisului". Dacă s'a gândit la libertatea Jidanilor, n'avem nimic de zis.

Statele Unite

Iudaismul din Statele Unite se pregătește de pe acum în mod intensiv și agită lumea în legătură cu punerea candidaturii lui Roosevelt la alegerile prezidențiale din anul 1944. În calitatea sa de judecător federal suprem al Statelor Unite și prin folosirea influenței sale extraordinare Jidanul Frankfurter a mobilizat de pe acum toată jidovimea din Statele Unite pentru a prezenta noua candidatura a lui Roosevelt drept „O dorință populară", după ce a treia candidatură a jidovitului Roosevelt, pusă împotriva tradiției, stârnise un val de indignare în toată țara. Serviciile lui Roosevelt pentru cauza Jidanilor ne fac să înțelegem dorința jidovească într'o nouă perioadă de guvernare a acestui provocator de război.

*

Conducătorul secției pentru devize din Ministerul Statelor Unite, Jidanul Lazo, a făcut cunoscut că livrările Sudamericanilor pentru Statele Unite sunt mulțumitoare. Statele din America de Sud nu se pot aștepta să acopere toate nevoile lor de mărfuri prin industria Statelor Unite, deoarece din cauza războiului economia americană nu poate fabrica decât într'o măsură foarte redusă articole de consum. Când statele din America de Sud au fost câștigate pentru planurile de război ale Jidanilor, a fost vorba și de un schimb comercial de bunuri între cele două Americi. Astăzi un Jidan mărturisește deschis că America de Sud n'are ce aștepta dela America de Nord, ci trebue să sprijine numai planurile de război ale iudaismului mondial.

*

În Statele Unite iudaismul agită în clipa de față problema instituirii unui cabinet de război sub conducere jidovească. În „New York Herald Tribune" a arătat de curând criticul militar, maiorul George Fiedling Elliot, că actualii consilieri ai lui Roosevelt — deci înainte de toate Jidanul Bernard Baruch și judecătorul Samuel Rosenman — trebue să formeze un cabinet de război. Deși sunt investiți de acum cu multe atribuțiuni și exercită o influență hotărîtoare asupra politicei Statelor Unite, ei ar vrea să mai capete și alte puteri depline pentru a putea pătrunde cu influența lor în toate ministerele. Maiorul Fiedling Elliot face cu acest prilej interesanta constatare că diferite autorități nu sunt dispuse să se încline numaidecât cererilor Jidanilor lui Roosevelt. De aceea el cere introducerea acestor consilieri ai lui Roosevelt într'un cabinet de război, investit cu puteri excepționale. Iudaismul din Statele Unite va exercita deci în viitor o influență și mai mare asupra vieții politice și va ocupa funcțiuni și mai importante în conducerea războiului.

*

Ziaristul american Bryce Oliver a constatat de curând în ziarul metropolitan „P. M." că și'n Statele Unite crește tot mai mult indispoziția publicului față de Jidani. Această indispoziție să fie chiar atât de pronunțată, cum n'a mai fost niciodată în Statele Unite. Caracteristic pentru această stare de lucruri e plebiscitul organizat zilele acestea de către asociațiile jidovești din Statele Unite asupra atitudinii publicului față de Jidani. Jidanii sperau să poată demonstra prin acest plebiscit că publicul american nutrește sentimente de simpatie pentru Iudei. Iată însă că acest plebiscit a arătat că marea majoritate a celor care au luat parte la el a declarat că influența iudaismului asupra politicei Statelor Unite e din cale afară de puternică și că Iudeii sunt lipsiți de spirit de jertfă.

Ziaristul american blamează mai ales atitudinea asociațiilor jidovești care, după ce și-au dat seama de rezultatul plebiscitului lor, nu mai au cursul să-l aducă la cunoștința publicului. E timpul suprem ca iudaismul să-și dea seama de cauzele acestui rel atitudinic și să tragă cât de curând consecințele care se impun. Se pare însă că nici de astă dată Jidanii nu sunt dispuși să învețe ceva. Căci iată că în fața acestei atmosfere sfâșietoare Jidanii înțeleg să-și sporească agitația și să prigonească pe acei Americani care se arată a fi hotărîți de a lupta împotriva primejdiei iudaice.

(Serviciul Mondial)

Director: Dipl.-Ing. A. Schirmer. Redactor-șef: Erich Schwarzhaupt. Adresa: „Welt-Dienst", Frankfurt am Main, Postscheckkonto Abonamentul: pe lunăștate de an 3 RM, pe un an 6 RM; pentru România: pe lunăștate de an 100 de lei, pe un an 200 de lei. A se menționa ediția în limba dorită. / Plata: în Germania la: Dresdner Bank, Depositenkasse H, Frankfurt a. M., sau Postscheckkonto Frankfurt a. M. nr. 6581; în România la: Rumänische Bankkommandit, București, str. Lipscani 11-13, pentru Dresdner Bank, Frankfurt a. M.; Conto nr. 40947; în Ungaria la: László Levatich, Postsparkassenkonto nr. 46765, Budapesta; în Danemarca la: Kopenhaga: Postscheckkonto nr. 44665; în Suedia la: Stockholm, Postscheckkonto nr. 4672. / Reproducerea permisă și chiar dorită, dar numai cu menționarea sursei (Welt-Dienst, Frankfurt a. M.) și trimiterea a 2 exemplare justificative.